

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **G. T.**, zastoupeného Mgr. Jaromírem Zavadou, advokátem se sídlem v Krnově, Hlavní náměstí 1a proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 18. dubna 2012 čj. MSK 42244/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. f) bod 10 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), porušením ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) a § 36 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 14.11.2011 kolem 14:48 hodin, v Klimkovicích, mimo obec Klimkovice, na dálnici D1 na 347 km, před tunelem, ve směru na Brno, jako řidič motorového vozidla tovární značky BMW, RZ X, opakovaně couval, přičemž současně v daném místě a čase na dálnici uvedeným vozidlem opakovaně stál mimo místo označené jako parkoviště. Za uvedené jednání mu byla podle ustanovení § 125c odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 6.000,- Kč, přičemž na zaplacení sankce mu byla započtena kauce 6.000,- Kč a dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, kdy zákaz činnosti počíná dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v částce 1.000,- Kč, kterou paušálně stanoví vyhl. MV č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, rozhodl dne 15.2.2012 pod č.j. SMO/055535/12/DSČ/Mich tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že za důkazní základ pro své rozhodování správní orgán vzal oznámení přestupku, poučení a potvrzení o převzaté kauci, kamerový záznam a protokol o ústním jednání. Současně byly využity úřední záznamy pprap. V., přední záznam prap. V., úřední záznam nprap. Bc. G., výpis z evidenční karty řidiče obviněného, omluva obviněného z ústního jednání a úřední záznam Mgr. M.o provedeném prověření omluvy obviněného ze dne 6.2.2012. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že dne 14.11.2011 byla ve 14:50 hod. dozorčím útvaru dálničního

oddělení Ostrava, Policie České republiky, vyslána hlídka policistů ve složení prap. M. a pprap. V. na dálnici D1 na 347 km, ve směru na Brno, před tunel v Klimkovicích, kde měl zhruba ve vzdálenosti 100m couvat řidič motorového vozidla BMW, RZ X, kdy vedle vozidla stál spolujezdec v reflexní vestě a fotografoval tunel a okolí. Po příjezdu na místo hlídka řidiče daného vozidla vyzvala k předložení dokladů potřebných při řízení motorového vozidla a prokázání totožnosti. Řidič předložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla, zelenou kartu a občanský průkaz. Z předložených dokladů byl v řidiči hodnověrně ztotožněn G. T., který hlídce uvedl, že je pracovníkem firmy Značky Morava a.s. a s kolegou zde fotografují dopravní značení, kdy k této činnosti má povolení, které však zapomněl doma. Po sdělení skutkové podstaty přestupků, z nichž byl jmenovaný podezřelý, s těmito nesouhlasil, odmítl podepsat oznámení přestupku, které policisté vypsali, přičemž současně se ke skutkům nevyjádřil. S ohledem na podezření policistů, že se jmenovaný bude vyhýbat správnímu řízení, mu byla uložena kauce v souladu s ustanovením § 125a odst. 1 zákona o silničním provozu, ve výši 6.000,- Kč, kterou na místě v hotovosti uhradil. Ke kauci se opětovně nevyjádřil. Po vypracování náležitostí spisu a přiložení pořízeného kamerového záznamu, bylo přestupkové jednání oznámeno příslušnému správnímu orgánu k projednání. Správní orgán po obdržení a prostudování spisového materiálu jmenovaného předvolal k ústnímu jednání na den 09.02.2012 včetně zahájení řízení. Zásilku doručovanou do vlastních rukou obviněný na adrese trvalého pobytu osobně převzal dne 23.01.2012, což stvrdil vlastnoručním podpisem. Tímto bylo v dané věci zahájeno řízení dne 23.01.2012. Dne 06.02.2012, tedy tři dny před ústním jednáním, zaslal správnímu orgánu omluvu z ústního jednání, v níž uvádí, že se má dne 09.02.2012 dostavit na Magistrát města Ostravy k ústnímu jednání ve věci výše uvedené spisové značky, přičemž se však nemůže dostavit z důvodu zahraniční pracovní cesty. Současně žádal o stanovení nového termínu jednání. V den ústního jednání správní orgán telefonicky prověřoval omluvu jmenovaného, přičemž z telefonického hovoru se zaměstnancem společnosti Značky Morava a.s., vyplynulo, že G. T., nar. X, se v den ústního jednání nenacházel na pracovní cestě v zahraničí, ráno byl ve společnosti a nenacházel se zde pouze v době telefonního hovoru správního orgánu. Správní orgán omluvu obviněného nepřijal s ohledem na skutečnost, že z pohledu správního orgánu se nejedná o důvodnou omluvu, neboť záležitosti pracovní nemají přednost před náležitostmi úředními a nejednalo se tímto o omluvu z důležitého důvodu. Správní orgán dále uvádí, že šetřením u společnosti Značky Morava a.s., vyjádřením J. R., byla věrohodnost uváděné omluvy zpochybněna, což je doloženo v úředním záznamu správního orgánu. Nadto, s ohledem na dostatečný časový prostor od převzetí předvolání do konání ústního jednání, byla obviněnému dána dostatečná možnost sjednání náhradního termínu ústního jednání, v úzké součinnosti se správním orgánem (ust. § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů), na dobu před jeho údajným odjezdem z

České republiky, což neučinil, kdy ani v mezidobí nekontaktoval správní orgán tak, aby využil svého práva vyjádřit se k projednávané věci. Omluvu ze dne 06.02.2012 správní orgán z výše uvedených důvodů nepřijal a skutek projednal podle ust. § 74 odst. 1 z. č. 200/1990 Sb., zákona o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v nepřítomnosti obviněného, přičemž jeho jednání navozovalo možnou účelovost a podezření z maření účasti obviněného na ústním jednání, ve snaze protahovat řízení. Ze strany obviněného nebyl prokázán důležitý důvod pro nedostavení se k ústnímu jednání. Správní orgán dále konstatuje, že dle převzetí dodejky, měl obviněný nepochybně dostatek času na to, aby se podle předvolání k ústnímu jednání zařídil, přičemž je výlučně jeho odpovědností, jaký význam přikládá tomu, že je proti němu orgánem veřejné moci vedeno sankční řízení, které má přednost před osobními záležitostmi účastníka. Běžný výkon zaměstnání pak nemůže být akceptován jako důvod pro odročení ústního jednání nařízeného s dostatečným předstihem a tak způsobilým k dosažení změny termínu ústního jednání.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, ze dne 15. února 2012 čj. SMO/055535/12/DSČ/Mich ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 10 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že v řádně a včas podaném odvolání obviněný namítá, že primární a zásadní pochybení správního orgánu prvního stupně v uvedeném řízení spatřuje ve skutečnosti, že správní orgán prvního stupně postupoval dle druhé věty ustanovení § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích v platném znění (dále jen "zákon o přestupcích") a o přestupku obviněného rozhodl bez jeho přítomnosti, čímž došlo k výraznému porušení jeho práva vyjádřit se k jednání, které je mu kladeno za vinu, a tím k porušení jeho práva na obhajobu. Vzhledem k tomu, že mu byla povinnost vykonat pracovní cestu oznámena nadřízeným 6. února 2012, má obviněný za to, že jeho omluva byla řádná a včasná. Omluva ze strany obviněného nebyla zaslána na poslední chvíli, ale s dostatečným předstihem, stejně tak obviněný uvedl důležitý důvod, pro který se nemohl nařízeného jednání účastnit. Pokud jde o průběh řízení, neshledal krajský úřad žádné vady, které by mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně zahájil řízení předvoláním obviněného k ústnímu jednání na 9. února 2012. Obviněný zaslal dne 6. února 2012 omluvu z jednání, ve které uvedl jako důvod své neúčasti zahraniční pracovní cestu. Tuto omluvu správní orgán prvního stupně neakceptoval a věc projednal v nepřítomnosti obviněného v souladu s ustanovením § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Předvolání bylo obviněnému doručeno do vlastních rukou dne 23. ledna 2012. Obviněný byl v předvolání řádně poučen o právech a povinnostech účastníka řízení. Omluva byla učiněna bezodkladně,

neboť obviněný se až dne 6. února 2012 dozvěděl, že bude muset pracovně vycestovat mimo území České republiky, ovšem své v tvrzení ničím neprokázal, Ze spisového materiálu nevyplývá, že jeho tvrzení, že byl služebně mimo území České republiky, se zakládá na pravdě. Jelikož omluva z jednání nebyla řádná, jednal správní orgán v souladu s ustanovením § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 8.5.2012 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému a uložení povinnosti žalovanému k úhradě nákladů řízení spočívající v odměně advokáta za zastoupení v řízení se dvěma režijními paušály a DPH. V žalobě uvedl, že zásadní nedostatek napadeného rozhodnutí spatřuje ve skutečnosti, že žalovaný akceptoval a potvrdil postup přestupkového orgánu prvního stupně dle druhé věty ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích a o přestupku žalobce rozhodl bez jeho přítomnosti, čímž došlo k výraznému porušení jeho práva vyjádřit se k jednání, které je mu kladeno za vinu a tím k porušení jeho práva na obhajobu. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobci byla povinnost vykonat pracovní cestu oznámena nadřízeným rovněž dne 6.2.2012, má žalobce za to, že jeho omluva byla řádná a včasná. Omluva ze strany žalobce nebyla poslána na poslední chvíli, ale s dostatečným předstihem. Žalobce předpokládal, že přestupkový orgán prvního stupně nařídí ústní jednání na jiný termín, přičemž netušil, že pokud zašle omluvu, nebude tato přestupkovým orgánem prvního stupně přijata a on tak bude výrazně omezen na svých právech. K tomuto žalobce dále uvádí, že rozhodně neměl v úmyslu mařit průběh přestupkového řízení. Co se týče záznamu, který je založen ve spise a z něhož vyplývá, že přestupkový orgán prvního stupně měl v den konání ústního jednání z vlastní iniciativy telefonicky prověřovat, zda se žalobce nachází v sídle zaměstnavatele, pak k tomuto žalobce uvádí, že závěr o jeho nepřítomnosti, které správní orgán učinil je mylný a neodpovídá skutečnosti. Žalobci byla nesprávným postupem přestupkového orgánu prvního stupně zcela odejmuta možnost hájit se, kdy předpokládal, že se seznámí s podklady řízení právě při ústním jednání a zároveň se na základě takového seznámení k věci vyjádří. Tím, že přestupkový orgán prvního stupně projednal věc v jeho nepřítomnosti, přestože mu byla zaslána náležitá omluva, bylo podstatným právem porušeno jedno z jeho zásadních práv a to právo na obhajobu. S ohledem na skutečnost, že žalovaný v napadeném rozhodnutí akceptoval argumentaci a postup přestupkového orgánu prvního stupně, zatížil napadené rozhodnutí vadou zapříčiňující jeho nezákonnost. Dále žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 AS 9/2009-66 ze dne 12.3.2009, v němž se soud podrobně zabýval důvody pro to, aby

mohlo být protiprávní jednání správním orgánem projednáno bez přítomnosti obviněného.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby. Žalovaný předně uvádí, že tvrzený důvod omluvy je formulován zcela obecně a nebyl nijak prokázán ani osvědčen. Žalobce neuvedl žádné podrobnosti tvrzené pracovní cesty: kdy byl na ni zaměstnavatelem vyslán (později tvrdil, že to bylo téhož dne, kdy sepsal omluvu), na jakou dobu, na jaké místo a za jakým účelem, a toto tvrzení ničím nedoložil (např. cestovním příkazem, potvrzením zaměstnavatele apod.), a to ani v průběhu řízení, včetně řízení odvolacího. Důvod omluvy tak zaslal v rovině pouhého obecného, a tím nepřiliš věrohodného a hlavně neprokázaného tvrzení. Žalovaný přitom poukazuje na to, že důkazní břemeno nese účastník řízení, který omluvu činí, a není úkolem správního orgánu, aby sám zjišťoval a prokazoval důvody, pro které se účastník omlouvá. Pokud jde o telefonát oprávněné úřední osoby do sídla společnosti, jejímž je žalobce zaměstnancem, tento telefonát byl učiněn v průběhu ústního jednání, tedy až po 13. hodině toho dne, přičemž pan J. R. správnímu orgánu sdělil, že žalobce není v den ústního jednání na pracovní cestě v zahraničí, ráno se nacházel ve společnosti, přičemž pouze v době telefonního hovoru byl mimo společnost. Informace touto cestou získaná je v dané věci důkazem pouze podpůrným: i kdyby takový telefonát učiněn nebyl a správní orgán prvního stupně neměl informace o přítomnosti žalobce na pracovišti, byla by omluva žalobce posouzena zcela shodně. Pokud žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2009, čj. 7 As 9/2009 - 66, pak žalovaný k tomu uvádí, že skutková situace byla odlišná od případu žalobce - v tam projednávané věci šlo o posouzení, zda omluva z důvodu pracovní neschopnosti je řádná, je-li učiněna až po ukončení pracovní neschopnosti a po ústním jednání. Žalobcem citovaný rozsudek tedy nelze v daném případě aplikovat. Konečně, pokud žalobce namítá, že jeho omluva byla včasná, žalovaný uvádí, že včasnost, resp. bezodkladnost omluvy správní orgány nezpochybňovaly; omluva byla posouzena jako nikoli řádná proto, že nebyl prokázán, resp. ani osvědčen její důvod. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 23.1.2012 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku podle ustanovení §125c odst. 1 písm. f) bod 10 zákona o silničním provozu, z jehož spáchání byl tímto obviněn, a to v souvislosti s porušením ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu a dále ve věci přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, z jehož byl tímto obviněn, a to v souvislosti s porušením ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 14.11.2011 kolem 14:50 hodin, v Klimkovicích, mimo obec Klimkovice, na dálnici D1 na 347 km, před tunelem, ve směru na Brno, jako řidič motorového vozidla tovární značky BMW, RZ X, opakovaně couval, přičemž současně v daném místě a čase na dálnici daným vozidlem stát mimo místo označené jako parkoviště a současně byl předvolán k ústnímu jednání dne 9.2.2012 ve 13:00 hodin. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí.

[7] K ústnímu jednání dne 9.2.2012 se předvolaný obviněný nedostavil. Dne 7.2.2012 správní orgán I. stupně obdržel písemnou omluvu obviněného, že se k jednání nemůže dostavit z důvodu zahraniční pracovní cesty a současně požádal o stanovení nového termínu. Správní orgán omluvu neuznal, přičemž je konstatováno (součástí správního spisu je úřední záznam ze dne 9.2.2012 o obsahu telefonního hovoru), že v průběhu jednání prověřovala pracovnice správního orgánu omluvu obviněného tak, že z telefonického rozhovoru s J. R. společnosti Značky Morava a.s. vyplynulo, že obviněný není v den ústního jednání na pracovní cestě v zahraničí, ráno se nacházel ve společnosti, přičemž pouze v době telefonního hovoru byl mimo společnost. Správní orgán tak přestupek projednal podle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti obviněného, neboť obviněný, ač si doručené předvolání k ústnímu jednání osobně převzal, na určený termín se nedostavil, přičemž omluva doručená správnímu orgánu nebyla přijata. Dokazování bylo ukončeno.

[8] Dne 15.2.2012 bylo vydáno rozhodnutí č.j. SMO/055535/12/DSČ/Mich.

[9] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 19.2.2012 odvolání a dne 23.3.2012 bylo toto předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

Právní úprava

[10] Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupku, koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Právní posouzení věci samé

[11] Žalobce byl předvolán k projednání předmětného přestupku správním orgánem I. stupně na den 9.2.2012. Žalobce přede dnem ústního jednání, konkrétně dne 7.2.2012, písemně sdělil, že se nemůže k jednání dostavit z důvodu zahraniční pracovní cesty a žádá o nový termín jednání. Správní orgán I. stupně takto formulovaný důvod nepřijal a věc v určený den projednal. Stejně tak žalovaný k odvolání žalobce, jehož jedinou námitkou bylo projednání věci bez přítomnosti účastníka řízení, zaujal shodné stanovisko s orgánem I. stupně se zdůrazněním, že v předvolání bylo uvedeno, že za důležité důvody nelze považovat běžné plnění pracovních povinností a ač omluva byla učiněna bezodkladně, své tvrzení ničím neprokázal a uváděný důvod zpochybnil.

[12] S odvoláním na uvedené v odst. [10] tohoto rozsudku se za vadu řízení považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez důležitého důvodu. Je věcí správního orgánu vyhodnotit závažnost důvodu, který obviněný jako důvod neúčasti u jednání uvádí, a to i s ohledem na průběh celého řízení. Žalovaný ve svém rozhodnutí nevytknul žalobci „opožděnost“ podání omluvy, naopak uvedl, že tato byla učiněna bezodkladně. Žalovaný neuznal námitku žalobce z důvodu, že nijak neprokázal své tvrzení o vykonání služební cesty do zahraničí. V tomto soud žalovanému přisvědčil. Žalobce ani v rámci odvolacího řízení své tvrzení o nutnosti pracovní cesty a jejího skutečného vykonání v den, kdy bylo nařízeno ústní jednání, nezvrátil žádným důkazem. Krajský soud souhlasí s oběma správními orgány, že vágní prohlášení o zahraniční pracovní cestě bez toho, že by žalobce tuto tvrzenou skutečnost jakkoliv prokázal, byť by se tak stalo až následně, nemůže být považováno za tak závažný důvod, který opravňoval žalobce nedostavit se k přestupkovému řízení. Žalobce rovněž nemohl očekávat po zaslání takového sdělení, že správní orgán automaticky jeho žádosti vyhoví, a to zejména s přihlédnutím k obsahu poučení, jež bylo

součástí předvolání k ústnímu jednání, že „za důležité důvody nelze považovat běžné plnění pracovních povinností“. Žalovaný správně zhodnotil žalobcovu omluvu jako omluvu, která neprokázala přesvědčivě pracovní nebo služební zaneprázdnění. Soud s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že postupem žalovaného nebyla porušena procesní práva žalobce ve správním řízení ve smyslu ust. § 73 odst. 2 zákona o přestupcích.

[13] Pokud žalobce odkázal v žalobě na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2009 čj. 7 As 9/2009-66, pak se ztotožnil s tímto označeným rozsudkem, nicméně neshledal vztah tohoto rozsudku k projednávané věci. Žalobci byla dána možnost se ústního jednání zúčastnit, žalobce však toto své právo nevyužil s odůvodněním, že byl vyslán na zahraniční cestu, aniž toto své tvrzení měl jakkoliv snahu prokázat.

[14] Soud se neztotožnil s tvrzením žalobce, že správní orgán zpochybnil důvodnost omluvy díky telefonátu pracovnice, která si u zaměstnance firmy Značky Morava, a.s. ověřovala služební cestu žalobce dne 9.2.2012. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí odkazem na tento telefonát neodůvodnil svůj názor, proč tento nepovažuje za důležitý důvod, naopak jej odůvodnil tím, že žalobce důvod své omluvy ničím neprokázal.

[15] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 512 odst. 1 s.ř.s.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě

obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. ledna 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně